

PELIKÁN

„Ja však budem úfat' neprestajne a všade
budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKYCH FARNOSTÍ LUČENEC

Ročník 5.
Číslo „2“
December 2018

Vianoce – slávnosť Božieho narodenia

Milí Lučenčania, všetci ľudia dobrej vôle, bratia a sestry! Keď čítame knihu alebo pozeráme film, tak sa identifikujeme s hlavnými hrdinami. Ale s režisérom alebo so spisovateľom sa len tak nebudeme identifikovať. Boha považujeme za šachistu, ktorý s nami experimentuje. Musí mať dobrý mozog, keď to tak všetko dobre vymyslel, ale on je iba ten, ktorý to všetko riadi. A on to tak riadi, že sa mi stále nedarí. Mnoho ľudí v to neverí a o tom nevie, že Boh má srdce. On je hlavným hrdinom celého príbehu Sv. Písma. Hneď na začiatku, keď Adam a Eva zradia, hneď sa ozýva. „Kde si?“ A ten hlas zaznieva dodnes. Ten hlas vás dnes pritiahol do kostola. Boh nás chce zachrániť.

Záchranári plavčíci dostanú toľko rán, keď priplávajú niekoho topiaceho sa zachrániť. To my robíme veľakrát Ježišovi.

Položme si teraz otázku: Necítim sa ako potkan vo vesmírnom laboratóriu Pána Boha, na ktorom sa uskutočňujú experimenty. Choroby, samota, kríže. Čítam Písmo, nerozumiem mu, nemohlo by byť napísané jednoduchšie? Trojica, prepodstatnenie. No veľmi tomu nerozumiem. Diabol to povedal Adamovi a Eve: Boh na vás robí experiment. Ste hračkami Boha.

A slávnosť Božieho narodenia je jedinečná šanca uveriť, že Boh má srdce. Hlavným hrdinom celého príbehu je Ježiš Kristus, ktorého srdce je plné lásky k nám, ktorý nám chce vrátiť plnosť života a vyrvať nás z nepriateľského územia k sebe.

Prajem Vám všetkým požehnané Vianoce!

P. Emil Hoffmann, CM

Svetlo prišlo na svet

Keď sa čas naplnil,
anjel Boží
nazaretskej Panne
priniesol posolstvo.
Tajomstvo vykúpenia
do jej rúk vložil:
Počneš a porodíš Syna,
Duchom svätým
zanietená.
Od večnosti stanovená
spása.
Nazaretská Panna
v pokore anjelovi vraví:
STAŇ SA!

Boh seba zjavuje
skrz Ježiša Krista,
ktorého v Betleheme
porodila
nazaretská Panna,
Ruža čistá.

Svetlo prišlo na svet.
Prišla spása,
večná dráma naša.
Svetlo
spaľujúce trne pýchy,
svet klamstva tichý.

Strhnime zo seba stora-
ké masky,
ktoré nám znetvorujú
ľudskú tvár.
Syn Boží prišiel na svet.
Prišla Láska.
Do duše prináša svetlo
uprostred chmár.

Svetloslav Veigl

Karácsony – az Istengyermek születésének ünnepe

Kedves losonciak, minden jóakarató ember, kedves testvéreim!

Amikor könyvet olvasunk, vagy filmet nézünk, akkor a főszereplőkkel azonosítjuk magunkat. A rendezőhöz vagy az íróhoz nem szoktuk magunkat hasonlítani. Istent nagy sakkozónak tartjuk, aki kísérletezik velünk. Úgy véljük, hogy Isten éles eszű, hogyha ezt így kigondolta, és ő az, aki közben mindent irányít. És ő mindent úgy irányít, hogy nekem soha nem sikerül semmi. Sok ember ezt képzeli és nem tudja, hogy Istennek szíve is van. Ő a főszereplője minden szentírási történetnek. A Biblia elején, amikor Ádám és Éva elárulják, azonnal jelentkezik: „Hol vagy?“. És ezt a hangot halljuk mind a mai napig. Ez a hang hívott be ma is a templomba. Isten meg akar menteni minket!

A vízimentőket rengeteg sérülés éri, miközben kimentik a fuldoklót. Ezt tesszük mi is sokszor Jézussal.

Tegyük fel most ezt a kérdést: Nem érzem magam patkánynak Isten világűr-laboratóriumában, akin kísérleteket végeznek? Betegségek, magány, keresztek. Olvasom a Szentírást, de nem értem, nem írhatnak meg egyszerűbben? Szentháromság, átlényegülés. Ezt valahogy nem értem. A Sátán azt mondta Ádámnak és Évának: Az Isten kísérletezik rajtatok. Isten játékszerei vagytok.

Isten születésének ünnepén egyedi lehetőségünk nyílik arra, hogy elhiggyük, Istennek van szíve. A történet főhőse Jézus Krisztus, akinek szíve tele van szeretettel felénk, aki vissza akarja adni nekünk a teljes életet, és ki akar minket ragadni az ellenséges területekről majd magához vonzani.

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek!

Pút' na Mariánsku horu v Levoči

Rímskokatolícka farnosť Lučenec – Rúbanisko pod vedením pátra Vincenta Zontáka zorganizovala v sobotu 16. júna 2018 pút' pre veriacich z Lučenca a okolia. Našou prvou zastávkou bolo Námestie majstra Pavla v Levoči, kde sme si individuálne prehliadli jednotlivé objekty na tomto námestí – radnicu, rodný dom majstra Pavla, Thurzov palác, evanjelický kostol, klietku hanby ... Približne o 11,30 hod. sme mali dohodnutú prehliadku baziliky sv. Jakuba s najvyšším gotickým křídlovým oltárom sveta, ktorý má výšku 18,62 m.

Potom sme sa autobusom presunuli na Mariánsku horu nad Levočou, kde sme sa zúčastnili na sv. omši, ktorú celebrowal náš páter Vincent. Hneď za nami tam prišla skupina veriacich pútnikov z Poľska. Z tejto hory je nádherný výhľad na celú Levoču i široké okolie.

Kedže sme od rána vyhladli, zastavili sme sa na obed na neďalekom Spišskom salaši. Tu si každý objednal jedlo podľa vlastnej chuti a peňaženky. Tak trochu nás zmiatli nie celkom spisovne po slovensky hovoriaci ukrajinskí čašníci, čo sa prejavilo najmä pri účtovaní. Posledným bodom našej púte bola prehliadka katedrály sv. Martina v Spišskom Podhradí. Je to skutočný skvost románsko-gotickej architektúry na Slovensku.

Domov, do Lučenca sme sa vrátili okolo 20-tej hodiny posilnení Božími milosťami.

Naše tradície a Vianoce

Vianoce mali v slovenskej spoločnosti tradične kresťanský základ a boli sviatkami rodiny. Mnohí slovenskí remeselníci – či už drotári alebo murári, odchádzali za prácou, ale na sviatky sa vracali domov. To malo vplyv na viaceré zvyky, ktoré symbolizovali súdržnosť rodiny. Napríklad nohy štedrovečerného stola sa zopínali reťazou. K štedrovečernému stolu si zasadla celá rodina – rodičia, deti, vnuci ...

Dnes si pod symbolom Vianoc predstavíme vianočný stromček, kedysi však bol týmto symbolom betlehem. Vianočné stromčeky k nám začali prichádzať až v 30-tych rokoch 20. storočia, ale betlehem sa objavil už v časoch svätého Františka v 13. st. a veľmi rýchlo sa rozšíril. Neodmysliteľnou tradíciou Vianoc je aj účasť na Polnočnej sv. omši.

K Vianociam patrilo aj koledovanie, ktoré malo kedysi sociálny aspekt. Deti z chudobnejších rodín dostávali za koledovanie výslužku. Bola to teda istá forma charity. Treba si uvedomiť širší kontext vtedajšej rodiny. Na Slovensku nebolo po celé stáročia mysliteľné, aby sa rodina nepostarala o starého alebo chorého človeka. Starobince sa sirotince sú novodobou záležitosťou. Rodiny fungovali viacgeneračne, staršie deti ťahali tie mladšie, starí rodičia sa starali o vnúčatá. Fungovala vzájomná úcta, ktorá sa zdá dnešnému človeku až komická. Kedysi však deti rodičom vykali a starým rodičom sa onikalo.

Kedy sa začalo rodičom tykať? Až v 50-tych alebo 60-tych rokoch 20. st. Niekde sa s vykaním rodičom môžeme stretnúť ešte aj dnes, ale je to už veľmi zriedkavé. Predtým to bol štandard, bol to jeden z prejavov úcty v rodine a jej súdržnosti. V takejto sociálnej atmosfére bolo napríklad nemysliteľné, aby starý človek nedožil v rodine a nebolo o neho postarané. Podobne keď osirelo dieťa, existovala funkcia krstných rodičov, ktorí sa o takéto deti postarali a vychovali ich.

Mária Mistríková – Vasileva

Vždy na Vianoce ...

Vždy na Vianoce, keď sme všetci sústredení okolo vianočného stromčeka a Betlehema, kde ústrednou postavou je malé dieťaťko, ktorého narodenie si pripomínáme ... je mi niekde v hĺbke duše – smutno.

Tak už si prišiel na tento svet. Prišiel si preto, aby si rástol a bol poslušný svojim rodičom a keď sa naplní čas, zoberieš na svoje plecia hriechy celého ľudstva. Budeš trpieť, krvou sa potíš, prežívať neopísateľnú úzkosť a prosíš Otca, aby ten kalich utrpenia vzal od TEBA ... No pretože si bol vždy poslušný, poslušný až na smrť na kríži ... dodáš: ... „Otcé, ale nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane“ ... a potom Ťa Judáš zradí bozkom. Och, tak úzko mi vtedy vždy býva! Už si sa narodil, aby si nás vykúpil. Spievame koledy, tešíme sa, dávame si darčeky.

Ale veď tým najväčším darčekom pre nás všetkých si Ty – Ježiš. Si naším najdokonalejším darom, ktorý prišiel od Otca a teda z HORA ...

Stojím a pozorujem okolie ... v byte je radosť a útulne. Je tu Ježiš. Je v plienkach a taký bezradný, ako každé jedno novonarodené dieťa. Hľadá teplo svojej matky ... pozerám sa z obloka.

Všade sa svieta. Stromčeky už blikajú rôznymi farbami. Viem, že vo väčšine rodín je teraz jedinečná vianočná atmosféra ...

A ja Ťa vidím už ako dieťa, ktoré chodí a učí sa od Jozefa tesárskym prácam, ako putuje do Jeruzalema s rodičmi na sviatky Veľkej noci a – stratí sa – ... na Máriinu otázku a obavu odpovedá ... prečo ste ma hľadali, či ste nevedeli, že som v dome môjho Otca? ... vidím Ťa, ako si už dospelý a čítaš Slovo Pánovo v nazaretskej synagóge ... a ... vlastní Ťa neprijali ... ticho odchádzaš. A vidím potom všetko ostatné, až Tvoju smrť na kríži a Máriu – Pieta ... a potom zmŕtvychvstanie, na nebo vystúpenie a zoslanie Ducha svätého na apoštolov ... a Tomáša, ako si kladie ruky do Tvojich rán a Máriu-Magdalénu, ktorej si sa ukázal hneď ako Ťa hľadali ženy v hrobe ...

Och, ako Ti ďakujem, ako ďakujem Tebe – Otec náš nebeský, – že si nám dal ten najdokonalejší DAR, aby si nás zachránil, hoci toho nie sme vôbec hodní!

Ale Ty si Otec starostlivý a milosrdný, stvoril si človeka a nesieš za neho zodpovednosť ... Ďakujem Ti, ďakujem Ti – Otecko náš nebeský ... a spievajúc sa pripravujem s ostatnými na Polnočnú ... Nie, už mi nie je smutno!

Teším sa, veď taký dokonalý Dar môže prísť iba z HORA – zo Srdca nášho Otca.

Mária Mistríková – Vasileva

Významní kňazi Novohradu:

Pavel Oravec

Rímskokatolícky kňaz Pavel Oravec sa narodil 20. 5. 1932 v Turni nad Bodvou v okrese Košice - okolie. Od svojich miništrantských rokov vždy túžil stať sa kňazom. Základné vzdelanie získal v rodnej obci. Do školy začal chodiť v časoch, keď tento región pripadol Maďarsku a tak svoje vzdelanie nadobudol v maďarskom jazyku. V štúdiu ďalej nepokračoval, pretože sa začala druhá svetová vojna. Rodičia ho dali za učňa k stolárskemu

majstrovi do Poproče, kde sa okrem remesla naučil aj po slovensky. Jeho túžba stať sa kňazom však neutíchla ani v týchto rokoch. V tomto snažení ho podporovali pán farár Géjza Simkó a kaplán Pavol Szabó.

Keďže nemal stredoškolské vzdelanie, obrátil sa na gymnázium vo Filakove. Táto škola otvárala kurz v maďarskom jazyku pre tých uchádzačov, ktorí v dôsledku vojny nemohli získať maturitu. Po získaní maturity v r. 1952 sa prihlásil na Bohosloveckú fakultu UK do Bratislavy, na ktorej študoval v r. 1952-1956. Za kňaza bol vysvätený 24. 6. 1956 v Bratislave, svoju prímichnú sv. omšu celebraval 8. 7. 1956 vo svojom rodisku - v Turni nad Bodvou.

Na svoje prvé kaplánske miesto nastúpil do Rapoviec, tu sa však zdržal len niekoľko mesiacov. Od októbra 1956 pôsobil ako kaplán až do r. 1958 v Rožňave. Jeho ďalším kaplánskym pôsobiskom sa v r. 1958-1960 stala Rimavská Sobota. Tu bol súběžne kaplánom rimavskosobotského dekana a hrachovského farára. Týždenne vyučoval náboženstvo na 11 rôznych školách, na ktoré sa dopravoval vlakom, autobusom, na bicykli či pešo. Od r. 1960 začal po nedeliach celebrvať sv. omšu v Abovciach v dôsledku vážnej choroby tamojšieho farára. Po jeho smrti tu zostal pôsobiť do r. 1966. Bolo to jeho prvé farárske pôsobisko.

V r. 1966-1968 sa dostal do Čoltova, kde prežil dva náročné roky. V r. 1968 ho vymenovali za farára v Bôrke (pri Zádielskej doline). V tomto období vyvinul nemalé úsilie i šikovnosť duchovného pastiera pri organizovaní rôznych púťi, pretože zo strany štátu ustavične narážal na rôzne prekážky. V r. 1976 prišiel ako farár do Veľkej nad Iplom, kde sa zdržal 15 mesiacov. Počas tohto krátko obdobia sa mu podarilo obnoviť presbytérium kostola vo Veľkej nad Iplom. Keďže sa pôvodne vyučil za stolára, vlastnoručne vyrobil oltár proti veriacim, ambonu, malý stolík, ako aj stoličky pre miništrantov.

V r. 1977 zomrel O. Paem Alojz Tóth, farár v Turni nad Bodvou. Tamojší veriaci sa vtedy obrátili na Biskupský ústredný úrad v Rožňave so žiadosťou, aby miestneho rodáka Pavla Oravca preložili do Turne nad Bodvou. Kapitulný vikár Zoltán Jozef Belák ich žiadosť vyhovel. Poslednou životnou zastávkou Pavla Oravca sa teda stala Turna nad Bodvou, kde pôsobil ako farár a neskôr aj ako dekan v r. 1977-2007. Počas jeho 30-ročnej duchovnej služby si štyria z jeho miništrantov vybrali kňazské povolanie. Turniansky kostol sa počas 12 rokov stal svedkom štyroch nezabudnutelných prímichných svätých omší. Za kňaza tu boli vysvätení: Attila Juhász (v r. 1998), Juraj Sipos (v r. 2003), Zoltán Oravec (v r. 2007) a Ján Zsóka (v r. 2010).

Pavel Oravec mal ďakovnú zlatú sv. omšu 8. 7. 2006 v Turni nad Bodvou. Potom sa už jeho zdravotný stav zhoršoval. Svoju kňazskú dušu vrátil Stvoriteľovi vo svojich 75. rokoch života a 51. rokoch kňazskej služby 23. 7. 2007 v Moldave nad Bodvou. Pochovali ho na Mestskom cintoríne v Turni nad Bodvou. Záverom sa chcem poďakovať pani Zite Molnárovej z Lučenca za jej pomoc a ochotu pri príprave tohto článku.

František Mihály

Daniel Dian – svätá omša

V sobotu 29. septembra 2018 sa vo farnosti Lučenec – Mesto uskutočnila prednáška s katolíckym kňazom, vysokoškolským pedagógom a šéfredaktorom časopisu Duchovný pastier Thlic. Danielom Dianom na tému „svätá omša“.

Viac ako hodinu otec Dian pútavo rozprával o svätej omši, o tom ako ju máme prežívať. Svätá omša je najdokonalejšia, najvznešenejšia a najkonkrétnejšia modlitba. Je najväčším slávením Cirkvi. Je to stretnutie s Kristom. Je nekrvavou obetou Ježiša Krista na kríži. Každá je jedinečná, je okamihom, ktorý sa viac neopakuje.

Je dôležité, aby sme v sebe obnovili ducha liturgie, vnikli do jej tajomstva a porozumeli sláveniu Eucharistie. Svätá Eucharistia je srdce Cirkvi.

Je veľmi potrebné, aby kňazi aj veriaci prichádzali na svätú omšu presne a dobre pripravení. Homília alebo kázeň je povinná počas nediel a vo sviatky. Hlavnými obetnými darmi sú hostie a víno. Keď kňaz pristúpi k oltáru, začína konať v osobe Ježiša Krista. **Pri obetovaní** pozeráme na hostiu. V tejto posvätnnej chvíli môžeme Bohu aj my obetovať svoje duchovné dary, bolesti, radosti, môžeme ho chváliť a ďakovať mu, položiť na paténu celý batôžtek nášho trápenia. **Premenenie** vnímame zrakom. Vnímame prítomnosť Ježiša Krista: keď kňaz opakuje: „Toto je moje telo, ... Toto je moja krv ...“ hovorí k nám sám Ježiš cez kňaza. Svätý okamih!

Obrad pokoja nie je kostolnou turistikou, dajme ho tým, ktorí sú okolo nás. Neznamená priamo odpustenie, ale počas neho prijímame pred sv. prijímaním Ježišov pokoj. Vrcholom Eucharistie je **sväté prijímanie**. Počas prijímania kňaza ľud môže spievať. Po svätom prijímaní je chvíľa ticha. Privítajme Ježiša, s ktorým sme sa práve zjednotili a so sv. Pavlom môžeme v duchu zvolať: „Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus!“ Posvätné ticho je dobré zachovať po úkone kajúčnosti, po homílii, po sv. prijímaní, pred svätou omšou a po jej skončení. Prežehnávaním robíme znak kríža a dôstojne sa staviame pod Kristov kríž.

Aj naše oblečenie by malo vyjadrovať našu úctu ku svätej omši. Deti na svätú omšu patria, aj podľa slov Ježiša: „Nechajte maličkých prísť ku mne, lebo im patrí nebeské kráľovstvo ...“ Najkrajšia pieseň svätej omše je dieťa v sprievode rodičov!

Judita Čemanová

Vysvätenie kaplnky Panny Márie, Matky všetkých národov

V utorok 6. novembra 2018 sa v lučenskej nemocnici konala veľká duchovná slávnosť – náš otec biskup Mons. Stanislav Stolárik vysvätil kaplnku Panny Márie, Matky všetkých národov. Novozriadená kaplnka sa nachádza

v priestoroch bývalej vrátnice nového chirurgického pavilónu hneď vpravo za skleneným tunelom. Podujatie svojím spevom a hudobným sprievodom zahájili apoštolské sestry rodiny Panny Márie zo Starej Ha-liče, po ktorom sa prítomným za Mesto Lučenec prihovorila tajomníčka ZPOZ-u Renáta Perželová-Libiaková. Nasledovali prihovory riaditeľa Všeobecnej nemocnice s poliklinikou v Lučenci MUDr. Júliusa Höffera a predsedu správnej rady Jána Miadoka.

Potom sa ujal slova dekan Novohradského dekanátu páter František, ktorý všetkých srdečne pozdravil a počas celého podujatia prítomných informoval, čo bude nasledovať. Po prestrihnutí pásky otcom biskupom Stolárikom a predsedom Miadokom sa zúčastnení kňazi, pozvaní hostia a časť veriacich presunuli do kaplnky.

Svätú omšu v kaplnke Panny Márie, Matky všetkých národov celebrolal rožňavský biskup Mons. Stanislav Stolárik. Vo svojej kázni povedal, že kaplnka je „najnovším oddelením“ lučenskej nemocnice. „Svojimi rozmermi je síce

malá, ale významom nesmierna“.

Hlavnou súčasťou zariadenia kaplnky je obraz Panny Márie, Matky všetkých národov. Otec biskup v homílii povedal, že Mária je matkou, ktorá „nikdy nezrádza svoje deti ani v tých najkritickejších chvíľach...; „je jedno, v akom dome býva mama, hlavne, že je tam“...; Mária žiada svojho Syna: „Synu, dovoľ mi trpieť spolu s Tebou“. A Ježiš jej odpovedal: „Dovoľujem“. Do nemocnice prichádza mnoho trpiacich ľudí so svojimi zdravotnými problémami a každý sa chce vyliečiť. Kaplnka je miestom, kde sa môžu všetci zastaviť, stíšiť, pomodliť sa a prosiť Boha o pomoc. „Tu je prijatý každý aj bez papierov“, povedal otec biskup.

Kaplnka v lučenskej nemocnici je prvou kaplnkou na Slovensku, ktorá je zasvätená Panne Márii, Matke všetkých národov. Pôvodný obraz Márie sa nachádza v Amsterdame a v súčasnosti je už rozšírený v celom kresťanskom svete. „Nech je aj tento obraz prejavom vďaky za tých, ktorí sem budú prichádzať“.

V priebehu svätej omše otec biskup kaplnku vysvätil. Následne sa všetci prítomní presunuli k drevenému krížu pred budovu nového chirurgického pavilónu, ktorý otec biskup Stolárik posvätil.

František Mihály

Ľudové misie v kostole Krista Kráľa na Rúbanisku

Od 17.11. do 25.11.2018 sa konali v našej farnosti ľudové misie v duchu a tradícii Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, ktoré vykonával misijný tím bratov vincentínov.

„Naším hlavným cieľom“, hovorí sv. Vincent, „je vyučovanie chudobného vidieckeho ľudu“. Ľudové misie, alebo ako sa im aj často hovorí „Sväté misie“, sú duchovnou obnovou jednotlivých farností, kde prichádzame na pozvanie miestneho pána farára. Je to osobitný Bohom požehnaný čas, na ktorý si mnohí berú dovolenky, náhradné voľno alebo vymieňajú služby tak, aby sa mohli v čo najväčšej miere zúčastniť na misiách.

Za Misijnú spoločnosť sv. Vincenta de Paul sú pre misijný tím vyčlenení P. Ondrej Skočík, CM, a P. Tomáš Brezání, CM. Snažia sa osloviť všetkých: deti a mládež, mužov a ženy i chorých a starých, ale aj horlivých i ľahostajných. Cítia však, že to čo sa ľudí dotýka nie je ich múdrosť alebo šikovnosť, ale len a len Božia milosť.

V sobotu 17.11. na večernej sv. omši páter Emil Hoffmann slávnostne odovzdal misionárom symbolický kľúč od našej farnosti a tým zahájil misie. Každý deň sa misionári venovali v misijných kázňach určitej téme smerujúcej s celou rozhodnosťou k tým, ktorým sú sviatosti vzdialené. Ich úlohou bolo odstraňovať verejné pohoršenia, uzdravovať nelegálne manželské zväzky, zmieriť dlhotrvajúce a nespravodlivé procesy a zastarané urážky. Misionári poučali našich veriacich o základných pravdách viery a morálnych povinnostiach,

ako sa pripraviť na dobrú spoveď a na sväte prijímanie, napomínali kvôli verejným hriechom, vyzývali na pokánie a dôkladne obrátenie, na pozdvihnutie na duchu, povzbudenie k hlbšej viere a k životu z viery, ako aj v pokroku v dokonalosti.

V piatok po odchode pátra Tomáša, ho nahradil páter Viktor Kunay z Budapešti, ktorý povzbudzoval svojimi kázňami a duchovným vedením aj maďarských veriacich našej farnosti.

Misie boli doprevádzané aj sprievodnými akciami, a to požehnaním a rozdávaním zeleného a červeného škapuliara, Zázračnej medaily Panny Márie, Krížovou cestou. Prednáškou „Katolícke manželstvo za dverami spálne“, obnovou manželských sľubov, ktorej sa zúčastnilo vyše 20 manželských párov a posvätením a odovzdaním putujúcej kaplnky Panny Márie, ktorá bude od teraz putovať v týždenných intervaloch po rodinách našej farnosti.

Na záver v nedeľu bol po slávnostnej odpustovej slávnosti požehnaný a uctený nový misijný kríž, pri ktorom misionári udelili slávnostné požehnanie

všetkým prítomným veriacim a zasvätili farnosť pod ochranu Panny Márie. Páter Emil misionárov pozval na budúci rok na obnovu misií a poďakoval im za ich pastoračnú a misijnú prácu počas celých misií.

Viac podrobností o misiách sa dozviete na našej farskej webovej stránke (www.rubanisko.fara.sk), kde sú zverejnené aj audio a video nahrávky skoro všetkých misijných kázni.

Ervin Jakubec

Farská knižnica v Lučenci – Meste

„Sväté Písmo. Štatistiky hovoria, že máme dočinenia s najprekladanejšou knihou na svete, a predsa tak často jej osudom ostáva obývacia stena a len vrstvy prachu svedčia o vzťahu k nej. Biblia obsahuje niekoľko tisícročných posolstiev. Je to kniha, v ktorej nájdeme ťažké filozofické úvahy i ľúbostné piesne, opisy vojnových ťažení i krásne modlitby a podobenstvá o milosrdenstve. Ďalej tu nachádzame jedinečné hymny o slobode, o láske. Spoznať Sväté Písmo nie je jednoduché, ale predsa je to kniha, ktorá opisuje cestu človeka k Bohu, jeho hľadania i pády, ale i božiu odpoveď.“ (Z časopisu POSOL 11/1997)

Sväté Písmo rozdobené na kúsky do množstva kníh vytvorila knižnicu. Farská knižnica v Lučenci – Meste pri kostole Navštívenia Panny Márie je malou pomôckou tým, ktorí potrebujú prehĺbiť svoju vieru. Vznikla zásluhou sestričky Konzoláty dňa 16. marca 1999. O jej činnosti som sa porozprával s knihovníčkou pani Máriou Kunštárovou.

V ktorej budove bola založená farská knižnica v Lučenci?

Knižničné priestory boli spočiatku na prvom podlaží farskej budovy vpravo, kde kedysi bývali sestričky. Po ich presťahovaní sa do novopostavenej architektonicky zaujímavej prístavby vo dvore, ktorá je súčasťou fary, bola v uvoľnených priestoroch zriadená knižnica a klub Anjel, teraz Pastoračné centrum. Pôvodný fond vznikal knižnými darmi od jednotlivcov, neskôr sa knihy začali nakupovať z členských a dobrovoľných príspevkov. Častým prispievateľom bol pán dekan Gabriel Rákai, neskôr ďalšie knihy zakúpil vdp. Rastislav Polák.

Kolko zväzkov má knižnica dnes a aké literárne druhy sústreďuje?

Dnes má farská knižnica približne 2.500 zväzkov kníh, ktoré sú určené pre dospelých, mládež i deti. Väčšina z nich je v slovenskom jazyku, no nájdú sa i knihy v jazyku maďarskom. V knižnici

čitatelia nájdú všetky literárne druhy, poéziu i prózu.

„Kristus vyhlásil o sebe: Ja som cesta, pravda a život.

A povedal: Bezo mňa nemôžete nič urobiť.

Tak sa panuje. S horiacou fackou.

Nech blčí. Páli sa v nej, čo je pre nebo.

Plameň ide hore. A na zemi nás vysúša. Sme preto smädní.

Pokorne prosíme o hlt vody.

Pre každého je to zdvíhací most, sila do kráľovstva Božieho.

V našom jazyku sa povie, že je to pre maličkých. Ich je ten svet.

Tak sa pontóny poberajú ďalej.

Kormidelník je rozkvitnutý na svadbe v Káne.

V nádobách s vodou. Už posvätenou. S čašou v ruke.

Majstre Boží, pozri sa ešte na svadobníkov.

Si náš rozhovor. Sme tvojou cestou, pravdou a životom.

Si celý v svojom slove.“

(Rudolf Dilong: Radujem sa v Bohu, zo zbierky Rozjímania)

Určite máte vo svojom fonde aj duchovnú literatúru ...

Farská knižnica disponuje najmä duchovnou literatúrou, ktorá má slúžiť na duchovné obohatenie farníkov i širšej verejnosti. Dobrá kniha je nevyhnutným prostriedkom na získavanie vedomostí aj z náboženskej oblasti a je neodmysliteľná pre toho, kto túži najmä po prehľbovaní duchovného života.

Mohli by ste nás oboznámiť s výpožičným poriadkom knižnice?

Čitateľom sa môže stať každý. Členský príspevok je 1,50 € ročne. Knižnica je otvorená v utorok a v piatok v čase od 14,00 do 17,00 hod. Čitatelia si môžu vypožičané knihy ponechať jeden mesiac, po mesiaci je možné výpožičnú dobu predĺžiť.

„V knihách nachádzame Boha, v modlitbe sa s ním stretávame.“ (páter Pio)

František Mihály

Verdiho hudba nás očarila

Cirkevná ZUŠ v Lučenci sa v spolupráci so Združením rodičov školy každoročne snaží zabezpečiť svojim absolventom formou odmeny hodnotný umelecký zážitok. Nebolo tomu inak ani koncom tohto školského roka. V stredu 20. 6. 2018 sa absolventi hudobného a výtvarného odboru zúčastnili so svojimi pedagógmi na opernom predstavení – Giuseppe Verdi: Trubadúr – v Štátnom divadle v Košiciach.

Popoludní sme sa prešli od Námestia Maratóna mieru Hlavnou ulicou, pričom sme si všimli niektoré významné budovy – Ústavný súd, Slovenské technické múzeum v Rákocziho paláci, Teologická fakulta Katolíckej univerzity (bývalé konzervatórium), františkánsky kostol, Andrásyho palác (bývalý dom potravín), súsošie Immaculaty, premonštrátny (univerzitný) kostol, Štátne divadlo, stará radnica, Urbanova veža ... Osobitnú pozornosť sme venovali najcennejšej gotickej pamiatke Košíc – dómu sv. Alžbety. Keď sme vošli do chrámu, veriaci sa práve

pripravovali na sv. omšu. Preto sme sa pohybovali ticho, aby sme ich čo najmenej vyrušovali. Zvyšok popoludňajšieho programu sme strávili v priestoroch spoločensko-nákupného centra Aupark.

Večer o 19-ej hodine sme sa v Štátnom divadle zúčastnili na repríze Verdiho opery Trubadúr. Je to mimoriadne dramatický príbeh z obdobia renesančného Španielska, ktorý divákov dokázal udržať v napätí počas celého predstavenia. Dovolim si tu uviesť jeden postreh. Možno to bude len môj názor, ale zaradiť do príbehu z 15. storočia revolvery a samopaly či všelijaké uniformy z 20. storočia pôsobilo veľmi necitlivo, ba až rušivo. Napriek tomu nás hudba Giuseppe Verdiho očarila, orchester i sólisti podali vynikajúce výkony. Osobitné uznanie si odo mňa zasluhuje altistka Eliška Weisssová, predstaviteľka Azuceny, starej cigánky, ktorá svoju rolu stvárnila majstrovsky dokonale. A na záver: Košičania, ďakujeme za nádherný večer!

František Mihály

Emil Hoffmann

„Veriaci kresťania musia najprv Cirkev považovať za svoj duchovný domov, za mamu, ktorá im chce dobre ...“

Rímskokatolícky kňaz **P. ThLic. Emil Hoffmann, CM** sa narodil 8. 2. 1977 v Košiciach-Šaci. Základné vzdelanie získal vo svojom rodisku, maturoval na Gymnáziu sv. Tomáša Akvinského v Košiciach. V r. 1995-96 absolvoval Noviciát Misijnej spoločnosti v Krzeszowiciach (Poľsko). V r. 1996-2003 študoval na Teologickom inštitúte Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte UK v Spišskej Kapitule. V r. 2003-08 pôsobil ako kaplán v obci Dobruška (ČR) v biskupstve Hradec Králové. V r. 2008-10 pokračoval v štúdiu na Univerzite del Norte de Ešpana vo Vitorii-Gasteiz (Španielsko) a získal tu licenciát zo spirituálnej teológie. V r. 2010-17 bol spirituálom v seminári Misijnej spoločnosti Arcibiskupského úradu v Bratislave, z toho v r. 2014-17 ako zástupca provinciála. Od júla 2018 bol kaplánom, od novembra 2018 po smrti pátra Vincenta Zontáka je správcom farnosti Lučenec-Rúbanisko.

Emil, v ktorých krajinách si už stihol pôsobiť a ktoré navštíviť?

Svojich prvých päť kňazských rokov som pôsobil v Čechách v Dobrušskej farnosti, kde sme mali na starosti ešte farnosť Dobré a Bílý Újezd. Potom sme pribrali Opočno, Přepychy. V nedeľu traja kňazi slúžia osem sv. omší. To asi nikoho neprekvapí. Potom som dva roky strávil na študijnom pobyte v Španielsku. Býval som v Bilbau a chodil som do školy do Vitórie. Po obhájení licenciátnej práce zo spirituálnej teológie som v Bratislave pôsobil ako spirituál vo vyššom seminári. V r. 2014 som prijal úlohu sekretára, archívára, úrad zástupcu provinciála a vicepostulátora v kauze Božieho služobníka Jána Havlíka, ktorý bol v komunistických väzeniach nespravodlivo väznený a mučený celkom 11 rokov a ktorý po prepustení z väzby na následky mučenia vo veku 37 rokov zomiera. A aktuálne pôsobím vo farnosti Lučenec-Rúbanisko a som aj členom slovenského misijného tímu. A ktoré štáty som navštívil? Začnime od východu: Izrael, Ukrajina, Maďarsko, Rakúsko, Poľsko, Česko, Srbsko, Nemecko, Francúzsko, Španielsko, Portugalsko, Írsko, USA a Honduras.

15 rokov kňazskej služby je dosť dlhý čas. Čo ťa osobne najviac zasiahlo, ovplyvnilo?

Najviac ma zasiahli prvé roky môjho kňazstva. Farnosti v Čechách boli veľké, ale ľudia boli vrúcní, priateľskí, mám tam do dnes mnoho priateľov. Potom to bola dvojmesačná skúsenosť na Hondurase v r. 2012, kde som na vlastnej koži zakúsil, čo to znamená byť, a nielen mať. Byť dva mesiace mimo mobilný signál, to je pre mnohých nepredstaviteľné. A nemať prúd aj celý týždeň, počúvať v noci motorové člny, ktoré prevážajú drogy, po zotmení nevychádzať z domu, užívať si 100% vlhkosť a teploty cez deň 38° C a v noci 35° C. To bol diskomfort. Ale veľmi rád spomínam na sväté omše plné radosti, bubnovania, spevov. Potom ma zasiahla skúsenosť trojmesačnej práce na južných predmestiach Chicaga, v Illinois (USA) medzi Slovákmi a Mexičanmi. Vidieť, ako tí ľudia drú od rána do večera aj 16 hodín, len aby užívali svoje rodiny a pokúsili sa zabezpečiť svojim deťom lepší

život, ako mali oni sami. A zo svetských radostí: zliezol som najvyššie kopce v okolí Cortina d'Ampezzo (Taliansko), visel som na istiacich lanách na 20 metrovom rebríku nad priepastou a uvedomil som si: tak málo stačí a už tu nemusíš byť.

Čo je podľa teba na živote katolíckeho kňaza najviac náročné?

Na kňazstvo sa možno pozrieť podobne ako na manželstvo z dvoch pohľadov (alebo aj viacerých), ale pre mňa sú dva najdôležitejšie: pohľad obety, zriekania, odopierania si a pohľad daru: pre kňaza, pre Cirkev a pre svet. Kto kladie dôraz na rozmer obety, že „ja som ten, ktorý sa zrieka, obetuje“, môže dospieť až k mentálnemu či emocionálnemu mučenictvu. Kňaz sa zrieka, prežíva ťažké chvíle, ale vie prečo to robí. Uvedomuje si, že je ovocím duchovného života iných kňazov a veriacych, že kňazstvo je ničím nezaslúženým darom preňho a že on je darom pre Cirkev. A popri tom je to tajomstvo a vyvolenie. Čo asi najviac kňazov trápi, je pocit osamotenosti a neužitočnosti. A to, čo môže trápiť veriacych je kňazova nadutosť, povýšenectvo, uverenie vo vlastnú výnimočnosť a v to, že ľudia sú tu preňho, nie on pre ľudí. A potom je to trápenie. Vzájomné.

Dnes je veľmi alarmujúce pôsobenie islamského náboženstva vo svete. Sú podľa teba kresťania na Slovensku dostatočne jednotní

a pevní vo svojej viere – nielen v napísaných pravidlách a dogmách – ale aj v konkrétnych vonkajších prejavoch?

V základných rysoch mohamedán sa ním rodí, kresťan sa kresťanom stáva. Ak mohamedán odpadne od ich viery, v Európe to má veľmi ťažké a v arabskom svete ho čaká poprava. Kresťanovi v Európe za nežitie podľa kresťanských zásad žiaden postih nehrozí. Ale to je málo. Je to ako vo výchove. Najprv sa rodič drží výchovnej zásady odmeny a trestu. Ale postupom času musí dieťa či mladý človek prejsť k tomu, že niečo robí alebo nerobí pre to, že je to dobré alebo zlé, nie preto, že ho za to čaká odmena alebo trest. Veriaci kresťania najprv musia považovať Cirkev za svoj duchovný domov, za mamu, ktorá im chce dobre, nie za macochu. Potom na zachovanie zásad treba prvý krok a to je ich poznanie. A po tretie: kresťanstvo je cesta, životný štýl, nie status quo alebo nebudaj príťaž, batoh či bradavica na nose, ktorá nás iba špatí.

Čo je pre teba najväčším povzbudením, čo ťa poháňa v ťažkých chvíľach?

Delím sa o vieru, kážem, spovedám. Nevyhľadávam nič špeciálne, len sa držím zaužívaného pravidla: v ťažkých chvíľach nerobiť závažné rozhodnutia a nezostávať s „ťažkou hlavou“ sám. Tiež je pre mňa povzbudením, keď sa stále za mňa niekto modlí, že patrí do rodiny Vincentínov, do vincentskej rodiny, a že sa cítim byť užitočný, naplnený, prijatý vo farnosti, v ktorej aktuálne pôsobím.

František Mihály

Blahoželanie k jubileu

V utorok 11. decembra 2018 sa dožíva svojho významného životného jubilea – 60. narodenín **PhDr. František Mihály, DiS. art.**, hudobný pedagóg, publicista, sprievodca cestovného ruchu a šéfredaktor nášho farského občasnika Pelikán.

Pri tejto príležitosti mu srdečne blahoželajú, prajú veľa zdravia, spokojnosti, optimizmu, nových tvorivých síl do ďalších rokov života, ako aj Božieho požehnanie kňazi z oboch lučenských farností, kolegovia z Cirkevnej ZŠ sv. Jána Bosca i Cirkevnej ZUŠ v Lučenci, veriaci z Lučenca, a v neposlednom rade aj členovia redakčnej rady časopisu Pelikán.

Pripájam liturgicky najznámejšie požehnanie z knihy Numeri (Nm 6, 24-26). Slová tohto požehnania obsahujú všetko, čo je pre život veriaceho dôležité:

Nech Ťa Pán Boh požehnáva a ochraňuje.

Nech Ti Pán Boh ukáže dobrotivú tvár a nech Ti je milostivý.

Nech k Tebe obráti svoj zrak a obdaruje Ťa svojim pokojom.

Slavomír Marko, adm.

A Balatonnál voltunk ...

Iskolaév végén 2018. június 30-án Mihály Feri vezetésével a kirándulni szeretők egy csoportja leutazott a Balaton partjára. Első állomásunk Veszprém a királynék városa volt. Itt a Szt. Mihály székesegyházban déli 12° óraker szentmisén vettünk részt, amit Székely Tamás atya, egykori losonci káplán úr mutatott be. A „lelki táplálék” után testileg is felüdülhettünk Veszprém óvárosában, ki fagyalttal, ki sörrel, ki limonádéval olthatta szomját.

Innét Tihanyba mentünk, ahol éppen levendula-fesztivál volt. Levendula minden mennyiségben és minőségben. „A Tihanyi Bencés Apátság sajátos jellege, az 1055-ben alapított temploma és szerzetesháza nem csupán művészeti emlék, hanem messziről figyelmeztető jel is, hogy a földről tekintsünk fel az égbe. A tihanyi bencés szerzetesközösség azt kívánja, hogy mindenki, aki betér ebbe az Isten-házába, találjon megnyugvást és békét. Vigye magával a szépség élményét, amely ezen a helyen is azt hirdeti, hogy a világ több és nagyobb annál, amit szemünkkel látunk...” – és azt hiszem, hogy ez mindannyiunknak sikerült.

Balatonfüred volt a következő megálló. Füredet méltán nevezik a Balaton fővárosának. Itt szabad program volt, egyesek kiélvezték a magyar konyha ínycségeit, voltak akik sétáltak, hajózátkak, ismét mások fürödtek egy jól a helyi wellness strandon.

Jóval éjfél után értünk haza, tele élményekkel és a bencések áldásával. „Béke az érkezőknek, áldás a távozóknak...”

Belá Etelka

Szentkúti zárandoklat a Nagyboldogasszony főbúcsúra

Ferencesek szervezésében az idén is sikerült megszervezni a zárandoklatot Mátraverebély Szentkútra. Amikor megérkeztünk, lefelől szököttünk a Szűzanyát a bazilikában. A szabadtéri oltárnál elhelyezkedve, szent énekeket énekelve vártuk a 11 órai szentmisét. Harang kondulása jelezte a bevonulást, keresztvivők, Mária szobrok és az atyák. A szentmisét p. Fejes Antal celebrálta hatod magával. A szentbeszédből: A bazilikában lévő kegyszobor kifejezi, hogy a Szűzanya felénk nyújtja Szt. fiát a kis Jézust. A kegyoltár szélén két angyal van, fölötte az Atyaisten ill. a Szentháromság. Az angyalok viszik fel az égbe az Istenhez a Szűzanyát és a kis Jézust. Mária valóban boldog az ő személyében, lényében. A lelki béke egyenlő az Istennel egyesült szívvel.

Te is boldog akarsz lenni? Akkor hagyd, hogy Isten vezessen erre az útra. Máriát már halála pillanatában megdicsőítette az Isten. Dicsőséget, méltóságot ad neki, aki vezet, segít bennünket is. Már a földön tudunk boldogok lenni, ha Istennel együtt éljük életünket és vele együtt küzdjük meg szenvedéseinket. Ha a világ irányát követjük, nem leszünk boldogok. Próbáljunk Máriának tisztaszívú gyermekei lenni, ehhez segítsen minket a Szűzanya. A szentmise körmenettel, Te Deummal záródott.

Délutáni programok: litánia, keresztút, gyalogos zárandokok fogadása, énekes Mária – köszöntő. Ide tartozik még a NEK – Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus – keresztjének fogadása. Ez a kereszt már 14 ereklyét tartalmazott a magyar szentektől. Ajándék volt számunkra, hogy kegyeletünket tehettük előtte. Este 6-óraker kezdődött a gyalogos zárandokok szentmiséje, amit p. Orosz Lóránt, OFM tartott negyedmagával. A szentbeszéd a szabadtéri oltár egyes mozaikképeiről szólt.

Ezzel a szentmisével csak számunkra ért véget a búcsú. Mindnyájan megújulva, feltöltődve lelki békével, szeretettel, imával búcsúztunk a Szűzanyától. Hitünkben megerősödve vettük utunkat hazafelé. Hála érte.

Lados Ágnes, FVR

Böjte Csaba Vilkén: Adj egy évet az életedből a gyermekeimnek

Néhányan hitetlenkedve hallgatták, hogy Böjte Csaba atya, a gyermekmentő ferences szerzetes pap Erdélyből, Vilkére látogat. Az idei Szent Péter és Szent Pál ünnepén mégis megtelt a vilkei templom. Mi, losonci hívők is szép számban ünnepeltünk ezen a szentmisén.

Csaba atya az életről vett, humorosan előadott történeteivel többször is megnevettette a hívők sokaságát.

Elmondta, hogy esze ágában sem volt gyerekeket nevelni. Egyik szentmiséje előtt egy asszony állított be hozzá azzal, hogy egy kislányt talált az állomáson és itt akarja hagyni. Csaba atya tiltakozott. Azt mondta az asszonynak, hogy figyeljen arra a szentmisén, hogy mit üzen a Szentlélek. Az a nap evangéliumban Jézus arról szólt, hogy „... aki befogad egy ilyen kisgyereket az én nevében, engem fogad be.” (Mt 18,5).

- Mit mondott a Szentlélek? – kérdezte Csaba atya az asszonyt a szentmise után.

- Nem mondott az nekem semmit. – Jelelte az asszony.

- De nekem mondott! – ismerte be Csaba atya és haza vitte a copfos kislányt.

Így kezdődött. Így lett ferences rendi szerzetesként 25 év alatt hatezer árva, elhagyott gyereknek gondoskodó „apukája”, ahogyan ma mondja magáról, már inkább nagyapja.

Most is sokan kérdezik „Mit vár tőlem Isten?” Isten válasza erre a kérdésre „Jézus 30 évnyi csendes, nyugodt, egyszerű názareti élete volt” Mi sem vágyunk egyebre, mint nyugodt otthonra, ahol családunkkal békében, örömben tudunk együtt élni. Nagyobb és fontosabb feladat nincs, mint boldoggá tenni azokat, akiket a Jóisten rád bízott. – feleli Csaba atya.

Csaba testvér kiemelkedően karizmatikus szent ember. Járja a világot, hogy adományokat gyűjtsön rábizott gyermekei számára. S közben hirdeti Isten igazságát, a szeretet és a jó győzelmét, hisz ismerjük jelszavát „Jónak lenni jó.” Van még egy másik jelszava is: „Adj egy évet az életedből a gyermekeimnek.” Erre is kitért vilkei látogatása során.

Egy vilkei fiatalember nevelőként dolgozik Erdélyben, a szavatai otthonban. „Meg akartam nézni, hol teremnek ilyen legények, mert bizony, többre is szükség lenne ... Halljuk meg, mit kér tőlünk Isten! Jöhetnek szülőnek, nagyszülőnek, keresztiszülőnek, de legalább 1-2 hónapra önkéntesnek.” – buzdított Csaba testvér.

Számunkra hihetetlen történeteket hallhattunk arról, hogy milyen állapotban, milyen körülmények közül kerülnek gyerekek az immár 84 működő otthonba. Böjte Csaba atya gyermekvédelmi munkájáról és annak támogatási lehetőségeiről, programjairól tájékozódhatunk a www.magnificat.ro honlapon.

Molnár Zita

Farský letný tábor v Letanovciach

V dňoch od 16. - 21. júla 2018 sa konal farský letný tábor v Letanovciach. Ako účastníčka výletu môžem povedať, že sa mi tam veľmi páčilo. Animátori a pán farár Slavomír Marko vymysleli zábavný, zaujímavý a nabitý program. Keďže je „odvážny rok“, tak sa aj táborom niesla téma „odvaha“. Pre mňa bola najväčším „krokom“ odvahy nočná hra. Boli sme aj na bobovej dráhe a na termálnom kúpalisku vo Vrbovom. Potom sme sa išli pozrieť do Žakoviec, kde pôsobí pán farár Marián Kuffa. Tam nám ukázali priestory aj statok a čo všetko vybuďovali. Samozrejme ani jeden deň sa nezaobišiel bez poriadnej rozcvičky. Pracovali sme v skupinkách, kde sme sa vždy niečo nové naučili. Úžasní ľudia a všetko! Ďakujem.

Emá Urbančoková

EURÓPSKY DEŇ JAZYKOV

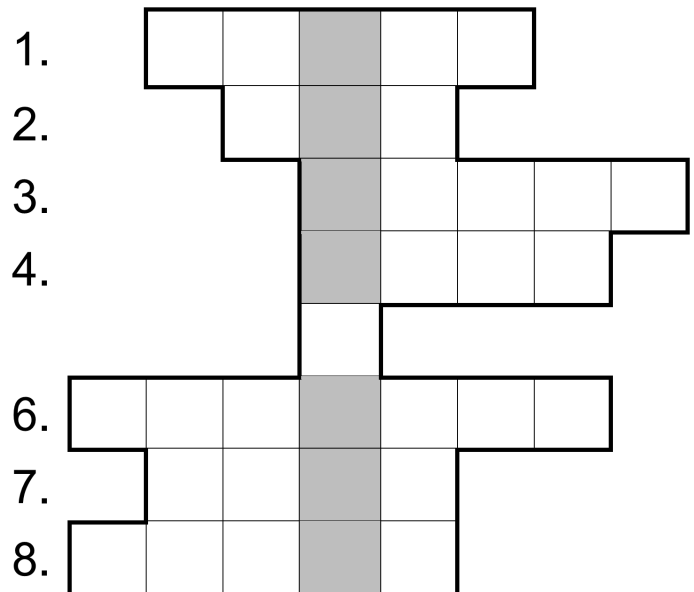
Dňa 26. septembra 2018 prebiehal na Cirkevnej základnej škole v Lučenci Európsky deň jazykov, ktorý odštartovala zaujímavá školská relácia o jazykoch. Vybraní žiaci cez rozhlas oboznámili svojich spolužiakov o tom, koľko jazykov je na svete, koľko z nich sa používa v Európe a mnoho ďalších zaujímavých skutočností.

Vyučujúci cudzích jazykov pripravili pre žiakov druhého stupňa rôzne aktivity: prezerali si zaujímavé prezentácie, riešili kvízy a sudoku v skupinách, vymýšľali najdlhšie slová, alebo vlastnoručne pripravovali postery. Šikovní ôsmaci prečítali mladším spolužiakom v školskej knižnici známu rozprávku Little red riding hood (Červená čiapočka) a následne pracovali na spoločnom projekte.

Žiaci zo všetkých ročníkov boli aktívni, zapájali sa do súťaží a my učiteľia veríme, že takto strávený deň bol zároveň vhodnou motiváciou k učeniu sa cudzích jazykov. Žiakom sme ukázali, že ovládať aspoň jeden cudzí jazyk je pre život nevyhnutné.

Janka Magicová

KRÍŽOVKA

1. Jeden z apoštolov
2. Páter so stigmami
3. Zborový spev
4. Biblické meno (alebo meno brata, ktorého zabil Kain)
6. Najkrajšie zimné sviatky
7. Jedno z mien „Učiteľa národov“ Komenského
8. Má meniny 6. 9.

Tajnička ukrýva názov najznámejšej vianočnej piesne.

Ervín Jakubec

Diecézna púť do Poľska

Pri príležitosti 40. výročia kňazstva otca biskupa Stanislava Stolárika sa v dňoch 18.-22. 6. 2018 konala diecézna púť Rožňavskej diecézy do Poľska. Prebiehala v dvoch fázach. Otec biskup s niekoľkými kňazmi a skupinou veriacich začal púť už 18. 6., my z Lučenca sme sa k nim pripojili vo štvrtok 21. 6. a to priamo v čenstochovskej bazilike, kde otec biskup Stanislav Stolárik slúžil sv. omšu na poďakovanie za 40 rokov svojho kňazstva. Koncelebroval miestny arcibiskup Wacław Depo, ktorý tiež v tomto roku slávi 40 rokov kňazstva. Táto „medzinárodná“ sv. omša sa vysielala do celého sveta. Slúžila sa v slovenskom, poľskom, maďarskom a talianskom jazyku, určité časti ešte aj v latinskom jazyku. V kázni miestny arcibiskup povzbudil veriacich k vytrvalosti. Vyzval ich, aby si uvedomili svoju výnimočnosť v Božích očiach a že každý z nich je potrebný.

Potom sa prihovoral aj k nášmu otcovi biskupovi Stanislavovi tými istými slovami: „Si potrebný“. Náš otec biskup mu túto vetu opätovoľ. Po sv. omši sme všetci prítomní boli pozvaní k slávnostnému stolu. Večer sme sa ešte raz všetci zúčastnili na slávnostnej modlitbe „Apel Jasnogurský“ v čenstochovskej bazilike.

V piatok 22. 6. sme navštívili Wadowice – rodné mesto sv. Jána Pavla II., kde sme slávili sv. omšu. Otec biskup v homílii zdôraznil slová mladého Karola Wojtyły, ktoré v tomto chráme kedysi vyslovil: „Tu sa to všetko začalo“. V tomto chráme si ho Pán povolal a potom ako pápeža poslal takmer do celého sveta.

Otec biskup Stolárik sa poďakoval nám všetkým, ktorí sme s ním putovali, za modlitby a prosil nás o ďalšie. Povzbudil nás, aby sme nezabudli, že sme potrební a Boh očakáva našu spoluprácu. Po sv. omši sme mohli navštíviť Múzeum Jána Pavla II.

Tu sme našu púť ukončili spoločnou modlitbou „Anjel Pána“ a modlitbou Otče náš za kresťanskú Európu, odfotili sme sa a naplnení radosťou zo získaných Božích milostí sme sa vydali na cestu domov. V našich srdciach ostali krásne zážitky a veľká vďaka za nášho otca biskupa Stolárika a za všetko krásne, čo sme prežili.

Mária Šufliarska

Celoslovenské večeradlo Mariánskeho kňazského hnutia v Lúčkach

„Nakoniec moje Nepoškvrnené srdce zvíťazí.“

Panna Mária nás zhromaždila v sobotu 29. 9. 2018 zo všetkých kútov Slovenska v krásnom horskom prostredí v Lúčkach, kde sa konalo Celoslovenské večeradlo Mariánskeho kňazského hnutia v kostole Povýšenia svätého Kríža. Mariánski ctitelia Panny Márie z našich dvoch lučenských farností putovali za Nebeskou matkou, aby ju pozdravili modlitbami posvätného ruženca.

Tu nás čakal bohatý celodenný duchovný program: modlitba posvätného ruženca - radostného, bolestného, Korunky Božieho milosrdenstva na záver slávnostný ruženec. Prežili sme silu modlitby sv. ruženca, do ktorého sme vkladali prosby za naše farnosti, rodiny, ale aj za chorých a trpiacich a všetkých ktorým sme sľúbili modlitby.

Nasledovali prednášky: Vdp. Kopistránskeho a p. Alžbety Vojtkovej. Potom prišli na rád adorácia, svedectvá, sv. omša a napokon sviečkový sprievod so sochou Panny Márie ulicami Lúčok. Pani Vojtková hovorila, aké dôležité je šíriť večeradlá, jej odriekať sv. ruženec a zasvätiť sa jej Nepoškvrnenému srdcu. Mária volá všetkých ľudí do svojho večeradla. Prikryjem vás svojim plášťom a Satan vás nepremôže. Často sa schádzaj vo večeradlách a tak mi dať silu modlitby.

Vdp. Kopistránsky (františkán) hovoril o šírení nepravdivých informácií v médiách na adresu kňazov. Ďalej o pokore a pýche. Pýcha rozožiera dušu tak, ako hrdza železo. Výsledkom pýchy je osamelosť. Pokora je najväčšia sila na svete proti diablu. Pokorný človek je láskavý. Diabol sa bojí dvoch vecí: Eucharistie, pretože Eucharistia je pokora, ktorá mu spôsobuje porážku a Márie, pretože je pokorná.

Posilnení modlitbami a Duchom Svätým sme sa vrátili domov.

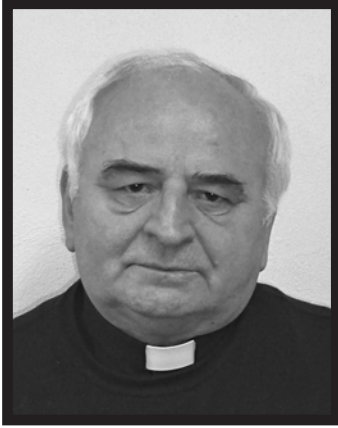
Eubomíra Oláhová

Poďakovanie za úrodu

„Otváraš svoju ruku, sýtia sa dobrotami ...“ – myšlienka Žalmu 104, inšpirovala veriacich z farnosti Rúbanisko, pripomenúť si štedrosť Boha a poďakovať za tohtoročnú úrodu. Na svätej omši v prvý jesenný kántrový deň páter Ján pozhnal božie dary, aby sme si hlbšie uvedomili, že Boh nás neobdarúva len darmi prírody, ale aj mnohými milosťami. S radosťou máme prijímať aj ovocie najsvätejšej obety a Eucharistie, veď „... im dáš pokrm v pravý čas ...“ (Ž 104).
Vďaka Ti, Bože!

Judita Čemanová

Zomrel páter Vincent Zonták CM

S bolesťou v srdci sme prijali správu, že v pondelok 29. 10. 2018 nečakane skončil páter Vincent Zonták, CM, kňaz Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, správca farnosti Lučenec – Rúbanisko. V drahom zosnulom strácame múdreho kňaza a prívetivého človeka, ktorý celý svoj život zasvätil službe Bohu a Cirkvi. Zádušnú sv. omšu v kostole Krista Kráľa v Lučenci celebroval dňa 31. 10. 2018 rožňavský diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik. Druhú zádušnú sv. omšu v kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave celebroval dňa 3. 11. 2018 trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch. Následne boli telesné pozostatky pátra Vincenta Zontáka prenesené na Prievozský cintorín v Bratislave, kde boli uložené na večný odpočinok.

P. PhDr. ThLic. Vincent Zonták, CM sa narodil 12. 1. 1950 v obci Brezovička v okrese Sabinov. Stredoškolské štúdiá absolvoval v Lipanoch a následne začal študovať na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ v Košiciach. Tieto štúdiá však zanechal, lebo sa chcel stať kňazom. Keďže ho do kňazského seminára neprijali hneď, nastúpil najprv ako robotník do VSŽ v Košiciach. Do kňazského seminára v Bratislave bol prijatý v r. 1971. Za kňaza bol vysvätený 6. 6. 1976 oficiálne za košickú arcidiecézu, hoci už v tom čase bol tajne členom Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul.

Na prvé kaplánske miesto nastúpil v r. 1976 do Prešova, potom slúžil tri roky v Košiciach. V r. 1980 bol menovaný za správcu farnosti v Trstenom pri Hornáde, kde pôsobil 10 rokov až do nežnej revolúcie. Po revolúcii 1989 sa presťahoval do Bratislavy, aby mohol znovu organizovať komunitný život v Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Po r. 1993 sa vrátil na Východné Slovensko a pôsobil vo farnosti Košice – Polov a Košice - Šaca. Popri kňazskej práci vo farnosti pokračoval vo filozofických a teologických štúdiách na Pápežskej akadémii v Krakove (Poľsko), kde získal akademické vzdelanie. V r. 2000 bol vyslaný na misie do Českej republiky, do farnosti Dobruška v Kráľovohradeckej diecéze. V roku 2003 prijal výzvu pracovať na novom misijnom pôsobisku v Albánsku, kde pobudol tri roky a odtiaľ sa znova vrátil do Dobrušky, kde zotrval až do r. 2014. Ako čerstvý dôchodca nastúpil ako výpomoc na generálnu kúriu Misijnej spoločnosti v Ríme, aby plný elán a tvorivých nápadov prijal poslanie pôsobiť ako správca farnosti Lučenec – Rúbanisko od júla 2016 až doteraz.

Vincent, krátke bolo Tvoje lučenské pôsobenie, no svojim príkladným duchovným životom a láskavým prístupom ku každému si dokázal získať veľa ľudí pre Boha i pre Cirkev. Nikdy nezabudneme na tvoje kázne plné hlbokých myšlienok, či na duchovné púte, ktoré si pre nás veriacich organizoval. Vincent, budeš nám všetkým veľmi chýbať. Nech Ti dobrý Pán Boh dá večnú slávu. Odpočívaj v pokoji!

František Mihály

Program bohoslužieb počas Adventu a Vianoc

Kostol Navštívenia Panny Márie (v meste)

Roratne sv. omše počas adventného obdobia:

v utorky a piatky o 06:00 hod., v tieto dni nebudú sv. omše o 07:00 hod.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

17. – 22. december 2018:

- od 06:30 hod. do 08:00 hod. a od 16:30 hod. do 18:30 hod.

23. december 2018 (nedeľa):

- od 15:30 hod. do 18:30 hod.

Počas vianočných sviatkov (24., 25., 26. december 2018) nebude možnosť vykonať si sv. spoveď

Spovedanie chorých: 19. december 2018 doobeda.

Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Koledovanie Dobrej noviny: 25. december 2018 poobede.

Rodiny, ktoré chcú prijať koledníkov do svojho domu, nech sa zapíšu do zošita, ktorý bude v kostole na stole za lavicami. Vyzbierané milodary sú určené na pomoc deťom v Afrike.

Požehnávanie domov: 06. – 07. január 2019.

Nahlásiť sa môžete v sakristii do 06. januára 2019.

Sv. omše:

24. december – Štedrý deň – Vigília Narodenia Pána:

16:00 slov., 20:30 Mikušovce, 22:00 maď., 24:00 slov.,

25. december – Slávnosť Narodenia Pána:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

26. december – Sv. Štefan, prvý mučeník:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.,

30. december – Sv. Rodiny:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

31. december – Poďakovanie na konci roka:

15:00 maď., 16:30 slov.

01. január – P. Márie Bohorodičky:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

06. január – Zjavenie Pána:

07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

• Po skončení vigílie požehnáme veľkonočné jedlá (Paschu).

OZNAMY

• Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Lučenec – mesto Vás pozýva na **Štefanskú zábavu v Reštaurácii Prameň v Lučenci dňa 26. 12. 2018 o 19:00 hod.** Vstupné je 15 Eur. Vstupenky je možné zakúpiť do 19. 12. 2018 v predajni Heltex pri Priore. Info na tel. čísle 0908 317 666.

Slavomír Marko

Kostol Krista Kráľa na Rúbanisku

Možnosť prísť ku sv. spovedi:

14. 02. 2018 do 21. 03. 2018 každý deň pol hodinu pred sv. omšou.

Okrem toho každý štvrtok od 15.00 hod do 17.00 hod.

24. 03. 2018 od 15.00 hod. do 18.00 hod. v reči slovenskej aj maďarskej.

25. 03. 2018 spovedáme v dolnej farnosti, v našej farnosti od 17.00 do 18.00 hod.

26. 03. – 28. 03. 2018 hodinu pred sv. omšou.

Obrady a sv. omše počas sv. týždňa a Veľkej noci:

25. 03. 2018

KVETNÁ NEDELA, nedeľa Utrpenia Pána

- 9.30 (SK), 11.00 (HU), 18.00 (SK)

29. 03. 2018

ZELENÝ ŠTVRTOK PÁNOVEJ VEČERE

- 18.00 (SK).

30. 03. 2018

VEĽKÝ PIATOK, obrady

- 17.00 (SK).

31. 03. 2018

BIELA SOBOTA

- 19.00 (SK).

Možnosť poklony pri Božom hrobe – od 9.00 hod. do 18.30 hod.

01. 04. 2018

VEĽKONOČNÁ NEDELA PÁNOVHO ZMRŤVYCHVSTANIA

- 9.30 (SK), 11.00 (HU), 18.00 (SK).

02.04.2018

VEĽKONOČNÝ PONDELOK

- 8. 00 (HU), 9.30 (SK), 18.00 (SK).

Emil Hoffmann, CM

Augustová púť troch farností do Medžugoria

Veriaci z troch farností Červená Skala – Pohorelá – Lučenec-Mesto sme sa spoločne zúčastnili v dňoch 19.– 26. 8. 2018 púte do Medžugoria s našimi duchovnými otcami – vdp. Róbertom Sarkom a vdp. Slavkom Markom. Medžugorie je pútnické miesto v Bosne a Hercegovine, kde sa od roku 1981 zjavuje Panna Mária. Všetko sa to začalo 24. 6. 1981, keď šesť detí za dedinou zbadalo Postavu s dieťaťom v náručí. Deti tvrdili: „Zjavuje sa nám Panna Mária – Kráľovná pokoja, ktorá pozýva k obrá-

teniu, pokániu, pôstu.“ Odvtedy tam denne prichádzajú tisíce pútnikov zo všetkých strán sveta. Mnohí sa obrátili, mnohí otvorili svoje srdcia pre duchovný život. Všetci tu pocítili, že Matka Božia ich objíma s veľkou láskou. A aj my, Lučenčania spoločne s veriacimi – ctiteľmi Panny Márie z farností Červená Skala a Pohorelá sme cestovali za Matkou Božou do Medžugoria. Panna Mária cez vizionárov hovorí: „Nikto, kto prichádza do Medžugoria, neprichádza sem náhodou. Každého jedného som si osobne pozvala a s každým z vás má Boh osobitný plán.“

V prvý deň nášho pobytu sme sa spoločne zúčastnili obhliadky okolia kostola aj hrobu františkánskeho kňaza Slavka Barbariča,

ktorý pôsobil v Medžugorí od začiatku zjavení. Nasledovala slovenská sv. omša, ktorú celebrovali viacerí slovenskí kňazi. Večerný program sa každý večer začínal modlitbami sv. ruženca, pokračoval medzinárodnou sv. omšou. Po sv. omši nasledovali modlitby za uzdravenie a slávnostný sv. ruženec. Na záver bola adorácia vo viacerých jazykoch so záverečným požehnaním.

V nasledujúci deň v skorých ranných hodinách sme pri PODBRDE čakali na vizionára Ivana. Spoločne s ním sme sa modlili radostný ruženec. Uvažujúc o radoostiach Panny Márie i o bolestiach Pána Ježiša. Po skončení modlitby sv. ruženca sme pobudli v tichosti a rozjímaní pri soche Panny Márie. Bol to hlboký duchovný zážitok. Tu sme s otvoreným srdcom predkladali Panne Márii svoje prosby, modlitby i poďakovania, že si nás sem pozvala. Ďalšie dni boli tiež naplnené duchovným programom. V skorých ranných hodinách sme sa zúčastnili na krížovej ceste a vystúpili sme až na KRIŽEVAC. Na vrchu pri bielom kríži, sme ďakovali za zvládnutie tejto krížovej cesty. Do modlitieb sme vkladali úmysly za naše rodiny, farnosti a za všetkých, ktorým sme sľúbili naše modlitby a obety. Vo voľnom čase sme pokúpili spomienkové predmety, ruženca a iné suveníry pre svojich blízkych.

V piatok po modlitbách sv. ruženca a po sv. omši sme sa klaňali krížu. Vyvrcholením našej púte v Medžugorí bolo zjavenie Panny Márie, ktoré sa stalo pri modrom kríži vizionárovi Ivanovi. Za modlitieb sv. ruženca zostalo TICHŤO. Vizionár povedal: „Panna Mária prišla radostná, všetkých nás má v srdci. Je ustarostená o mladých a rodiny. Bol to veľký zážitok byť v prítomnosti zjavenia. V sobotu 25. 8. 2018 sme odchádzali z Medžugoria k Jadranskému moru. Skupinka pútnikov sa mohla stíšiť pri modlitbe v kláštore a potom sa aj pokochať krásnou prírodou v botanickej záhrade františkánskeho kláštora. V nedeľu 26. 8. 2018 plní duchovných zážitkov, ako aj nadobudnutých priateľstiev s našimi pútnikmi z Pohorelej a Červenej Skaly, sme pricestovali domov.

Ďakujeme Pánu Bohu a aj pozvaniu Matky Božej, že sme mohli pobudnúť na miestach, kde sa zjavuje, kde sme sa naplňali Duchom Svätým. Veľká vďaka patrí aj našim duchovným otcom vdp. Sarkovi a vdp. Markovi, ktorí nás sprevádzali svojimi modlitbami.

Elena Gubániová

Adventné trhy v Krakove

Nadšenci cestovania a poznávania z Lučenca navštívili v dňoch 30. 11. – 1. 12. 2018 kráľovské mesto Krakov, aby sa tam pokochali jednak samotnou krásou mesta, ako aj atmosférou adventných trhov situovaných na hlavnom námestí a jeho okolí. Hneď po príchode do Krakova sme sa ubytovali v menšom hoteli na predmestí v blízkosti Sanktuária Božieho milosrdenstva. Elektrickou sme sa odviezli na Námestie všetkých svätých, odkiaľ bol už len kúsok na hlavné námestie Rynek Glówny. Je to najväčšie námestie v strednej Európe a jedno z najkrajších na svete. V strede ho krášli obrovská budova trhoviska Sukienice zo 14. st., v susedstve stojí radničná veža a kostol sv. Vojtecha z 11. st. Vo východnej časti námestiu dominuje gotický Mariánsky kostol s dvomi rozdielne vysokými vežami z 13. st. Neďaleko stojí pomník spisovateľa Adama Mickiewicza. Zvyšnú časť dňa už vyplnil voľný program na adventných trhoch. Najkrajší zážitok sa viaže k nádhernému večernému osvetleniu námestia.

Na druhý deň po raňajkách sme sa presunuli k Národnému múzeu. Tešili sme sa najmä na obraz „Dáma s hranostajom“ od geniálneho renesančného sochára a maliara Leonarda da Vinciho, ktorý sem presťahovali z múzea

Czartoryskich. Ale zaujali nás aj diela autorov -

Po prehliadke múzea sme sa vrátili späť na hlavné námestie, kde sme si do sýtosti užili ponuku rôznych stánkov od vianočných ozdôb cez ľudovomelečné výrobky až po pečenú klobásu s vínom. V popoludňajších hodinách nás čakal už posledný chod programu – odchod. Naplnení radostnými zážitkami z adventného Krakova sme v neskorých večerných hodinách vrátili domov.

František Mihály